

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 czerwca 1954 r.

w sprawie ustalania podstawy wymiaru składek i świadczeń przy ubezpieczeniu pracowników rolnych.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 4, poz. 28) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podstawą wymiaru składek i świadczeń we wszystkich rodzajach ubezpieczenia pracowników rolnych jest całkowite wynagrodzenie pracownika tak w gotówce, jak i w naturze, z zastrzeżeniem norm ustalonych na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 2. Część gotówkową wynagrodzenia pracownika rolnego przyjmuje się w wysokości kwot należnego wynagrodzenia gotówkowego.

§ 3. Za podstawę ustalenia części wynagrodzenia w naturze przyjmuje się następujące przeciętne ceny:

pszenica	200,— zł	za 1 q
żyto	130,— „	„ 1 q
jęczmień	130,— „	„ 1 q
groch	360,— „	„ 1 q

ziemniaki	40,— zł	za 1 q
węgiel	27,— „	„ 1 q
mleko	1,75 „	za 1 litr
całodzienne wyżywienie	270,— „	miesięcznie
mieszkanie	9,— „	„
pomieszczenie dla inwentarza	6,— „	„
rola pod ziemniaki za 1 ha		równowartość 2 q żyta

§ 4. Wartość innych naturaliów nie wymienionych w § 3 oblicza się według cen obowiązujących w dniu wydania świadczenia w sprzedaży spożywcom.

§ 5. Zakłady pracy gospodarki uspołecznionej, opłacające składki na ubezpieczenie społeczne przez banki kontrolujące ich fundusz płac, obliczają składki zgodnie z instrukcją z dnia 18 października 1952 r. (Monitor Polski Nr A-92, poz. 1437).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1954 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
St. Zawadzki